

ZALÁN TIBOR

Fáradt kadenciák 6

Pénzek fölött dönt miközben szegény
ottfelejtett kabát a világ szegén
leng de senkinek sincs már rá gondja
nincs aki levennie azért hogy hordja

*

Végig a hídon a túlsó partig
leszakadt ívek fölött még meddig
lépked Krisztusként nevet hajat ráz
génjeiben a kódolt a zuhanás

*

Nincs ideje kapkodni hát hallgat
eltüsszentett néma birodalmak
háta mögött Leszámolt mindennel
Amivel meg nem az már múlhatlan

*

Pedig csak annyit akart mondani
neki már mindegy s alig hallani
ahogy párnába leheli a szót
éj borul ölelve rá tüskés bozót

*

Előbb Isten volt vagy a tagadás
rossz a kérdés megszakadt az adás

*

Megint a hangod felrángat a földről
tisza az arcom bár a buja fű
beletört elgyötört vonásaimba
Hanyatt Kezemben lángoló irka

*

Vágtató vonat Iránya semmi
Az ült föl rá ki végleg akar menni
Nem csoda majd' minden kupé üres
s jegykezelni már nem jön kalauz

*

Félek hogy egyszer elvesztem hangod
vagy amit beszélek másnak kimondod
s csak távolodó hátadat látom
Moslékon élek Elfagyott árnyon

*

Szemben egy lány ül Lusta és boldog
Máshogy mosolyog Mintha a holdon
lenne szétdobálja a lábait
Megkívánhatnám De nem Vagy csak alig

*

Hová vinnél ha már csak lom vagyok
 vadul kapaszkodnék mint a vakok
 valamibe ami biztosan tart
 Valakik épp most ülnek diadalt

életem szétszórt roncsai fölött
 Földön fekszem Az ég nekem ütközött

*

Ezek a kései találkozások
 mélyek mint a temetetlen árkok
 kifordul húsuiból csont indulat
 és már mindegy ha elhagyod magad

*

Hull a hajam és egyre kevesebb
 már a türelmem és a szeretet
 is egyre ritkábban éled bennem
 Pedig emlékszem volt hogy szerettem

és volt olyan is hogy engem szerettek
 Hajnal van Ez a vég és a kezdet

*

Kiégett kemény lett mint a cserép
 belül Ré múltén jön rá messze még
 az idő mikor minden mindegy lesz
 Apró percegés valami halk nesz

minthogyha tűnődve repedezne
 valahol Az is lehet hogy benne

*

Újra egy nehéz este egyedül
 valahol rég nem hallott zene szól
 Hangol lent egy kísértet-zenekar
 arról énekel minden odavan

*

Angyal kapaszkodik függönyödbe
 részeg kezre fényeket öntve
 most kellene érezned még lehet
 s fölemelhetnéd felé a fejed

*

Szorosan zárul fölötted az ég
 vár mikor mondod ki végre elég